

Foto: J.C.

A VISTA D'ANGLE

Al terrat de "Les Drogues" el pintor albira el paisatge urbà. Descansa, potser? L'ull del pintor mai no descansa, ¿el temps d'un cigarret?

El cap treballa organitzadament: eligeix, d'entre tot allò que l'ull ha filtrat, el que li cal per a la feina, i la mà ho trasllada a la tela. Ho posa en obra.

A la mà -com al boxador entre els "rounds" del combat- li cal un respir. L'ull vigila -com el pilot o el pastor- i escruta el panorama tot comparant, crític, l'obra amb el model elegit.

El pintor aixafa la punta del cigarret amb el peu. Prossegueix amb la feina. Pugen amics. Comentari: -Ho portes molt bé això, noi. -Demà, si fa bo, ho pintaré jo això. -El cel no el toqui més!

En acabar la sessió, les mans del pintor han agafat el mateix color gris blavós que la bata de pintar. Desa els estris a la capsa, plega el cavallet. Per això deixa un moment la tela arrablada a la barana del terrat. Se la mira, dóna una darrera llambregada al paisatge i ho baixa tot a l'estudi, dessota mateix d'aquest terrat.

La tela, contra la paret, va a fer companyia a d'altres obres en curs d'execució. El pintor consulta el rellotge, dintre pocs minuts vindrà la senyora a la qual està retratant. ¿Temps per a un altre cigarret? Si triga, treballarà el fons.

Sessió de retrat. L'ofici de mirar continua. La llum

se'n va: -Passi-ho bé, senyor Antoni... Sí, demà serà un altre dia. Si el temps -metereològic-és com el d'avui, continuarem amb el Passeig, el campanar: la Plaça Major... Sinó, comprarem fruita i farem un bodegó.

Aiguarràs: neteja de pinzells i de paleta. Lavabo. Abans d'anar-se'n, revista general de quadres: s'acosta l'exposició. ¿Serà obert, encara, el taller del Manel? Vegem com estan els marcs.

Aquestes obres, junt amb d'altres del mateix coll -autèntiques, treballades, honestes, l'Angle pinta així- les trobem a les parets d'Intel.lecte quan febrer s'acaba. Al "vernissage" ens hi trobem els amics i seguidors del pintor: caliu i amistat.

Al quadre -el de la Plaça Major-hom hi veu un detall molt humà, molt d'Angle: una cadira, sola, al cantó esquerra de la tela, junt a la barana del terrat, que ocupa el primer terme de l'escena.

Simbolisme? Ca, home, ca! Realitat.

Realisme? No, home, no! Autenticitat.

Originalitat? Tampoc, home... Veritat.

L'Angle pinta -mira- així. I ningú no haurà d'averkonyir-se'n mai, de tenir penjada a casa seva una d'aquestes teles.

Nasi Petit